KOMMISSIONENS DELEGERADE BESLUT (EU) 2019/970

av den 22 februari 2019

om det verktyg som ger sökanden möjlighet att kontrollera status för sin ansökan och kontrollera giltighetstid och status för sitt resetillstånd, i enlighet med artikel 31 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 av den 12 september 2018 om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) och om ändring av förordningarna (EU) nr 1077/2011, (EU) nr 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 och (EU) 2017/2226 ([1]), särskilt artikel 31, och

av följande skäl:

(1) Genom förordning (EU) 2018/1240 inrättades ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) för tredjelandsmedborgare som är undantagna från kravet att inneha visering för att passera de yttre gränserna. I den fastställdes villkor och förfaranden för att utfärda eller neka resetillstånd.

(2) Personer som ansöker om ett Etias-resetillstånd, innehavare av resetillstånd, personer vars Etias-resetillstånd har nekats, återkallats eller ogiltigförklarats och personer vars Etias-resetillstånd har löpt ut och som har gett sitt samtycke till att deras uppgifter lagras i enlighet med artikel 54.2 i förordning (EU) 2018/1240 (nedan kallade *sökande*) bör kunna kontrollera status för sin ansökan och kontrollera giltighetstid och status för sitt resetillstånd.

(3) I detta beslut bör det fastställas villkor om hur sökande kan kontrollera status för sin ansökan och kontrollera giltighetstid och status för sitt resetillstånd med hjälp av ett särskilt verktyg.

(4) Kontrollverktyget bör vara tillgängligt via den särskilda offentliga webbplatsen, appen för mobila enheter och via en säker länk. Denna länk till kontrollverktyget bör skickas till sökandens e-postadress när sökanden meddelas att inlämningen av en ansökan har mottagits eller att ett resetillstånd har utfärdats, återkallats eller ogiltigförklarats, i enlighet med artiklarna 19.5, 38.1 a, 42 a och 44.6 a i förordning (EU) 2018/1240.

(5) Kontrollverktyget bör göra det möjligt att bekräfta sökandens identitet. Det är därför nödvändigt att fastställa autentiseringskrav för åtkomst till kontrollverktyget. Sökande bör lämna uppgifter för att autentisera sig. Det är också nödvändigt att fastställa output för det kontrollverktyg som ger sökanden möjlighet att kontrollera status för sin ansökan och kontrollera giltighetstid och status för sitt resetillstånd.

(6) Kommunikationskanalerna mellan kontrollverktyget och Etias centrala system bör fastställas. Dessutom bör meddelandeformatet, standarder och protokoll samt säkerhetskraven fastställas.

(7) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltog Danmark inte i antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 ([2]), som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom förordning (EU) 2018/1240 utgör en utveckling av Schengenregelverket anmälde Danmark den 21 december 2018 i enlighet med artikel 4 i det protokollet sitt beslut att genomföra förordning (EU) 2018/1240 i sin nationella lagstiftning.

([1]) EUT L 236, 19.9.2018, s. 1.

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 av den 30 november 2017 om inrättande av ett in- och utresesystem för registrering av in- och utreseuppgifter och av uppgifter om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som passerar medlemsstaternas yttre gränser, om fastställande av villkoren för åtkomst till in- och utresesystemet för brottsbekämpande ändamål och om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och förordningarna (EG) nr 767/2008 och (EU) nr 1077/2011 (EUT L 327, 9.12.2017, s. 20).

(8) Detta beslut utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG ([3]). Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Förenade kungariket.

(9) Detta beslut utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG ([4]). Irland deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.

(10) När det gäller Island och Norge utgör detta beslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ([5]), en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.A i rådets beslut 1999/437/EG ([6]).

(11) När det gäller Schweiz utgör detta beslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ([7]), en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.A i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG ([8]).

(12) När det gäller Liechtenstein utgör detta beslut, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ([9]), en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1.A i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i beslut 2011/350/EU ([10]).

(13) Europeiska datatillsynsmannen rådfrågades den 28 januari 2019 och avgav ett yttrande den 8 februari 2019.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Åtkomst till kontrollverktyget

1. Personer som ansöker om ett Etias-resetillstånd, innehavare av resetillstånd, personer vars Etias-resetillstånd har nekats, återkallats eller ogiltigförklarats och personer vars Etias-resetillstånd har löpt ut och som har gett sitt samtycke till att deras uppgifter lagras i enlighet med artikel 54.2 i förordning (EU) 2018/1240 (nedan kallade *sökande*) ska ha åtkomst till kontrollverktyget.

2. Kontrollverktyget ska vara tillgängligt via

a) den särskilda offentliga webbplatsen,

([3]) Rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 131, 1.6.2000, s. 43).
([4]) Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).
([5]) EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.
([6]) Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).
([7]) EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.
([8]) Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).
([9]) EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.
([10]) Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

b) den app för mobila enheter som avses i artikel 16 i förordning (EU) 2018/1240,

c) en länk som tillhandahålls via Etias e-posttjänst som avses i artikel 6.2 f i förordning (EU) 2018/1240. Denna länk ska skickas när sökanden meddelas att inlämningen av en ansökan har mottagits eller att ett resetillstånd har utfärdats, återkallats eller ogiltigförklarats, i enlighet med artiklarna 19.5, 38.1 a, 42 a och 44.6 a i förordning (EU) 2018/1240.

Artikel 2

Den tvåfaktorsautentisering som krävs för åtkomst till kontrollverktyget

1. För att ansluta till kontrollverktyget ska tvåfaktorsautentisering användas.

2. Den första autentiseringen ska bestå i inmatning av följande uppgifter:

a) Resehandlingens nummer.

b) Land som utfärdat resehandlingen, väljs från en fastställd förteckning.

c) E-postadress.

3. De uppgifter som sökanden lämnar ska vara samma uppgifter som sökanden uppgav i ansökningsformuläret.

4. Den andra autentiseringen ska bestå i att en unik kod matas in i kontrollverktyget för att bekräfta autentiseringen.

5. När den information som avses i punkt 2 lämnas ska den unika koden automatiskt genereras och skickas till sökanden via den e-posttjänst som avses i artikel 6.2 f i förordning (EU) 2018/1240.

6. Den unika koden ska upphöra att gälla efter en kort tid. Om en ny unik kod skickas ska den unika kod som tidigare skickats till samma sökande inte längre gälla.

7. Den unika koden ska skickas till den e-postadress som angivits i den inlämnade ansökan.

8. Den unika koden ska gå att använda endast en gång.

Artikel 3

Kontrollverktygets output

1. Efter autentiseringen för åtkomst till verktyget ska sökande se status för de ansökningar eller resetillstånd som är kopplade till numret på deras resehandling.

2. Kontrollverktyget ska tillhandahålla en av följande statuskategorier för alla ansökningar och resetillstånd som är kopplade till resehandlingens nummer:

a) ”Inlämnad”.

b) ”Giltigt”.

c) ”Avslag”.

d) ”Ogiltigförklarat”.

e) ”Återkallat”.

f) ”Utgånget”.

3. För alla giltiga resetillstånd ska kontrollverktyget ange slutdatum för resetillståndets giltighetstid.

4. Vid begränsad territoriell giltighet ska sökanden informeras om vilken eller vilka medlemsstater resetillståndet gäller. Denna information ska visas på en framträdande plats i kontrollverktyget.

5. I kontrollverktyget ska det finnas en ansvarsfriskrivning som anger att ett giltigt resetillstånd inte automatiskt ger rätt till inresa eller vistelse i enlighet med artikel 36.6 i förordning (EU) 2018/1240. Denna ansvarsfriskrivning ska också uppmana sökande att konsultera in- och utresesystemets webbtjänst som avses i artikel 13 i förordning (EU) 2017/2226, vilken ska anvisas tydligt, för att få mer information om den återstående tillåtna vistelsen.

Artikel 4

Dataextraheringskrav

1. Kontrollverktyget ska använda en separat skrivskyddad databas som uppdateras inom några minuter via en envägsextrahering av minsta delmängd uppgifter som lagrats i Etias och som är nödvändiga för att genomföra bestämmelserna i artiklarna 2 och 3 i detta beslut.

2. Eu-LISA ska ansvara för säkerhetsaspekter i fråga om kontrollverktyget och personuppgifterna i denna och för förfarandet för överföring av personuppgifter till den separata skrivskyddade databasen.

Artikel 5

Meddelandeformat, standarder och protokoll

Det meddelandeformat och de protokoll som ska implementeras ska ingå i de tekniska specifikationer som avses i artikel 73.3 i förordning (EU) 2018/1240.

Artikel 6

Särskilda säkerhetshänsyn

1. Kontrollverktyget ska utformas och implementeras för att säkerställa de behandlade uppgifternas konfidentialitet, integritet och tillgänglighet och för att garantera transaktionernas oavvislighet. Den tekniska implementeringen och det organisatoriska genomförandet av verktyget ska uppfylla kraven i Etias säkerhetsplan som avses i artikel 59.3 i förordning (EU) 2018/1240 och de bestämmelser om dataskydd och säkerhet för den offentliga webbplatsen och appen för mobila enheter vilka avses i artikel 16.10 i förordning (EU) 2018/1240.

2. Kontrollverktyget ska utformas på ett sätt som utesluter olaglig åtkomst till det. För detta ändamål ska kontrollverktyget begränsa antalet försök att få åtkomst till verktyget med samma resehandling och unika kod. Verktyget ska också innefatta åtgärder för att skydda mot icke-mänsklig verksamhet.

3. Kontrollverktyget ska också avbryta sessionen efter några minuter av inaktivitet.

4. Ytterligare uppgifter om de behandlade uppgifternas konfidentialitet, integritet och tillgänglighet ska fastställas i de tekniska specifikationer som avses i artikel 73.3 i förordning (EU) 2018/1240.

Artikel 7

Loggar

1. Kontrollverktyget ska föra aktivitetsloggar som innehåller

a) autentiseringsdata, inklusive om autentiseringen lyckades eller inte,

b) datum och tidpunkt för åtkomst.

2. Verktygets aktivitetsloggar ska kopieras till det centrala systemet. De ska inte lagras längre än ett år efter utgången av ansökningsaktens förlängda lagringsperiod, såvida de inte krävs för övervakningsförfaranden som redan pågår. Efter denna period ska de raderas automatiskt.

Loggarna får endast användas för de ändamål som avses i artikel 69.4 i förordning (EU) 2018/1240.

Artikel 8

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 22 februari 2019.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande